

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Mít takovouhle zem,
co kdo by za to v světě dal,
a jakpak se tu chová mnohý z nás.

I kdybys nechtěl,
tak musíš sevřít pevně dlaň,
to všechno není pokroku jen dar.

Koukni se kolem nás
a vyjed' někam k řece ven,
tam všude tvoje kroky nese den.

Ten den by se hezky smál,
jen kdyby každý vždycky dal,
co v téhle zemi patří lidem všem...

(z písně Jana Nedvěda)

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Pěší pout' Praha – Jeníkov

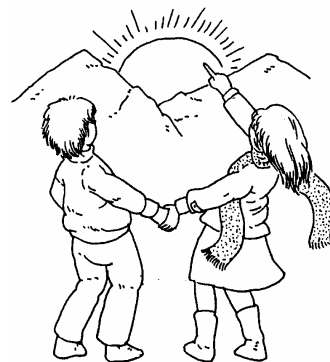
Chtěla bych se s vámi podělit o své zážitky a pocity z pěší poutě Praha – Jeníkov, která se koná každý rok v květnu.

Ve středu 16. 5. jsme se v 16 hodin setkali před farou v Jeníkově, kde nás pak o. Marek a o. František naložili do auta ještě i s jinými poutníky a odjeli jsme do Prahy, abychom letošní pout' zahájili.

V Praze do kláštera na Strahově, kde jsme tu noc měli plánovaný nocleh, jsme dorazili zhruba kolem 18. hodiny. Po příjezdu jsme z kláštera šli pěšky ke katedrále svatého Víta. Tu jsme postupně obcházeli a modlili se za určité úmysly. Poté jsme se vrátili do kláštera, kde jsme se připravovali na noc. Večer jsme se sešli v kruhu a modlili se večerní chvály.

Druhý den ráno jsme začínali mši svatou a pak jsme vyráželi na cestu do našeho určeného cíle, do obce Nelahozeves. Tam jsme dorazili kolem 20. hodiny a nocleh jsme měli v kulturním domě. Byli jsme také pozváni do muzea Antonína Dvořáka, kde jsme měli přichystané příjemné pohoštění a musím říct, že jsem byla velmi mile překvapená, protože jsem to fakt nečekala.

Třetí den ráno jsme vyrazili směr Libochovice. Po cestě tam jsme se modlili různé modlitby a také jsme zažili hodně srandy a to mě třeba taky hodně potěšilo a hlavně pobavilo. Když už jsme se přibližovali k Libochovicím, tak mě o. Nik poprosil, jestli bych je mohla přivítat v Litoměřické diecézi. V Libochovicích jsme spali na faře, kde to pro mě bylo strašně fajn. Každý den večer probíhaly chvály a každý mohl říct svůj názor na to, jak se mu líbil den a podělit se s ostatními poutníky, co se mu líbilo z toho dne nejvíce.

Čtvrtý den ráno jsme vyšli a naše předposlední etapa byly Kostomlaty, kde jsme spali v tělocvičně, a dokonce se k nám i přidali další poutníci.

Poslední den jsme došli do našeho cíle – do Jeníkova, kde se kolem 13. hodiny konala mše svatá. Poté jsme se přemístili na faru, kde už pro nás bylo nachystané pohoštění.

Na závěr bych chtěla povědět, že tuto pout' jsem šla letos poprvé a musím říct, že jsem byla velmi spokojená a hlavně že jsem na sebe hrdá, že jsem tuto pout' zvládla velmi dobře. Hlavně co bych chtěla podotknout je, že ve vesnici Teplé, kde jsme měli mši svatou, se zúčastnili i místní lidé, kteří nás pak pozvali k nim do domu na velmi pěkné a hlavně dobré občerstvení a nikomu se nám od nich nechtělo. Po cestách byly různé modlitby a zpívali jsme různé písničky a také jsme vymýšleli hesla, která jsme si četli při večerních chválách. Tato pout' mi hodně přinesla a myslím to v tom dobrém smyslu. Vůbec jsem nepočítala, že to může být tak něco hezkého a hlavně pozitivního. Z celé pouti mám velmi dobrý pocit a také radost. A jestli můžu vzkázat ostatním lidem, kteří si budou zpravodaj číst, tak jim doporučuji, aby si tuto pout' vyzkoušeli příští rok s námi.

Petra z Jeníkova

Žádný problém nečekejte, Bůh je s námi, vytrvejte

Co nás čeká

V neděli 24. 6. bude v Jeníkově Petropavelská pouť. Zahájíme ji v 9 hodin mší svatou ve farním kostele. Po mši sv. následuje bohatý program, ve kterém nebude chybět vystoupení dětí z mateřských školek, historický šerm či různé hudební skupiny. Těšíme se na vás všechny.

V pondělí 25. 6. bude mše svatá v Lahošti. Po ní bude průvod Božího těla.

V sobotu 7. 7. začíná ve Vranově nad Dyjí tábor na téma Velká Morava. Těšíme se na děti z Jeníkova, Lahoště, Oldřichova, Hudcova a dalších přilehlých obcí. Tábor potrvá do soboty 14. 7. Cena je 1000 Kč. Pokud jste tuto informaci ještě nezachytili a chtěli své dítě přihlásit, domluvte se s s.k. Táňou na telefonu 731402748.

V úterý 31. 7. vyrazí do Jeníkova soluňáci. V neděli 5. 8. bude v jeníkovském kostele mše svatá, která začne v 10 hodin.

V pátek 3. 8. 2012 bude v kostele sv. Šimona a Judy v Zabušanech sloužena v 17,00 hodin mše svatá. Po ní bude průvod Božího Těla od kostela na místní hřbitov a zpět do kostela, kde bude požehnání.

V neděli 5. 8. 2012 bude v kostele sv. Šimona a Judy v Zabušanech koncert duchovní hudby. Koncert začne v 15,00 hodin a za varhany usedne pan Ivoš Prchal z Vranova nad Dyjí. Všichni jste srdečně zváni.

Od úterý 14. 8. se koná setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou.

V pondělí 20. 8. v 15.00 zahajujeme mší svatou v kostele ve Vranově n/D už XII. pěší pouť na Velehrad. Připojte se i vy.

V sobotu 22. 9. se koná moravská pouť do Jeníkova. V 11 hodin bude pobožnost v Lahošti a ve 12 hodin mše svatá v Jeníkově.

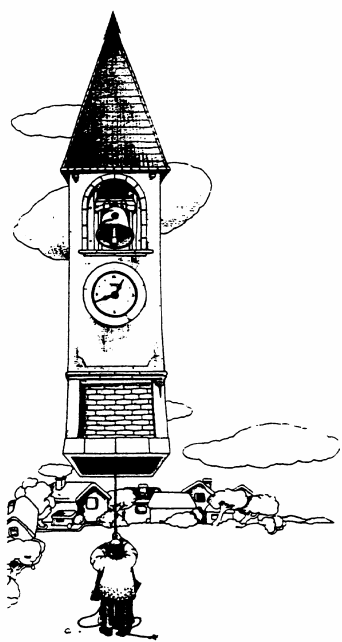
Boží Tělo

Slavnost Těla a Krve Páně, lidově **Boží Tělo** je svátek [římskokatolické církve](#), kterým se zdůrazňuje reálná přítomnost [Ježíše Krista](#) jako Boha i jako člověka v [Eucharistii](#).

Slavení svátku může být provázeno nápadnou zvyklostí, kdy z kostela vychází [průvod](#), v němž je nesena [Svátost oltářní](#), a na čtyřech předem určených místech (náměstí, sochy svatých, morové sloupy apod.) se konají krátké pobožnosti.

První podnět ke slavnosti Božího Těla dala nábožná řeholní panna, později abatyše v klášteře Montcornillon, nedaleko Lutychu v Belgii (naroz. 1193, představenou od roku 1230), blahoslavená Juliana.

Noc kostelů

Letos už po druhé proběhla v pátek 1. 6. v jeníkovském kostele akce s názvem Noc kostelů. Mohli jsme se těšit na bohatý program. S dětmi jsme se sešli už v 15,30 a společně jsme si vyrobili papírovou ovečku. Následovalo žehnání křížku, který požehnal P. Marek Dunda. Zároveň poděkoval všem, kteří se o něj zasloužili. Velmi milé bylo vystoupení mateřské školky z Lahoště. Krásným hudebním zážitkem bylo vystoupení Brixiho Komorního Souboru. Nechyběla mše svatá a duchovní slovo. Závěrem programu nás provázel Adam Šmejkal a jeho písňe s kytarou. Noc kostelů jsme ukončili adorací a svátostným požehnáním. Touto cestou bych ráda poděkovala p. Vladimíru Bittersmannovi, který se zasloužil o program Nocí kostelů a panu starostu Liboru Grohovi, který převzal záštitu nad Nocí kostelů v Jeníkově. Těšíme se zase na další rok a doufáme, že bude ještě větší příležitost se s Vámi setkat a pozastavit třeba i u kávy a čaje.

s.k. Táňa

Oprava fary v Jeníkově

Fara v Jeníkově se stále více stává místem, kde se konají různá setkání, kde i děti a mládež může trávit svůj volný čas a kde je pro ně připravený nějaký program. Fara se tak stává místem, kde každý může najít otevřené dveře. A protože každý se v místě, kde tráví svůj čas chce cítit dobře a proto si upravuje a opravuje svoje domy a obydlí, tak ne jinak je tomu i na faře v Jeníkově. Rádi bychom všem, kdo na faru přicházejí nabídli pěkné místo pro setkání, nebo i možnost ubytování pro dětské tábory nebo i rodinné pobyty. Aby však mohlo vzniknout něco pěkného, je potřeba, aby se i lidé samy trochu o to přičinili.

Minulý rok proběhly na faře v Jeníkově dva pracovní pobyty a mnoho věcí se hnulo dopředu. Letos bychom v těchto pracovních pobytech rádi pokračovali a byli bychom moc rádi, kdyby se nám do nich podařilo zapojit i místní lidi. Byli bychom rádi, kdybyste nám s opravou fary, trochu pomohli. Práce na faře se najde pro všechny (děti, mládež, dospělí), a práce je zde ve všech oborech. Každý si může vybrat, co mu nejvíce sedí.

Zveme především muže. Víme, že každý má kolem svého domu spoustu práce a starostí, avšak i fara patří do naší vesnice a je určitou vizitkou, jak zde lidé žijí. Rádi bychom s vámi při společné práci navázali větší kontakt a nabídli vám také možnost účastnit se akcí, které pořádáme.

V současné době nejvíce hledáme muže, kteří by uměli zednické práce. Za jakoukoliv vaši nabídnutou pomoc budeme moc vděční.

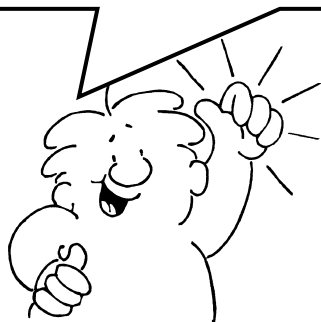

Dana T. (Tel. 728501132)

Téma:1. přikázání: V jednoho Boha věřiti budeš – Téma: 1. přikázání: V jednoho

Statistik se ptá občana: „Vy tedy nevěříte ve Venuši, Višnu, Dia, ani žádného ze sta známých bohů?“ Dotazovaný odpovídá: „Ne, věřím pouze v jednoho Boha.“ „Dobrá!“ poznamená si statistik, „Beru vás tedy jako devětadevadesátiprocentního ateistu.“ Hmm. Už gramatické rozlišení velkým písmenem mezi „Bohem“ a „bohy“ prozrazuje předem slabinu tohoto žertu. Není bůh jako Bůh. Právě tak má být na hony vzdálená víra od pověrečnosti. Nakolik však věřící lidé rozlišují víru od pověry a nakolik zůstávají sami ateisté odolní proti různým bludům? Vždyť pohlédneme-li dnes kolem sebe, všimneme si, kolik se v okolí nabízí horoskopů, kartářek, věštců, léčitelů, homeopatik, amuletů, geopatogenních zón, energetických náramků, pověr o mayském kalendáři atd. atd. Pověřám a sektám se dnes patrně daří, jako dosud nikdy předtím. Začátek Desatera zřejmě upadá v zapomnění.

V jednoho Boha věřiti budeš

Tak zní ve zkratce první přikázání. Je však vždy dobré vracet se k pramenům, proto se podívejme do Bible. Jak Exodus, tak Deuteronomium píše: „*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy mimo mne. Neuděláš si modlu, ani žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se jim klanět ani jim sloužit. Protože já*

Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Trestám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy.“ (Ex 20,2-6; Dt 5,6-10). Pozastavme se nejprve se stručně zastavme u některých formulací.

Kdo je Bůh?

„*Já jsem Hospodin*“ – Hospodin, čili Pán, je překladem hebrejského Adonaj, které Židé při četbě nahlas vyslovují, kdykoli je v textu napsáno JHWH – tajemné jméno Boží. Toto jméno zjevil Bůh Mojžíšovi na hoře Choreb v hořícím keři a znamená „Jsem, který jsem“. (Ex 3,14) Je to snad nejabstraktnější vyjádření, jakého je člověk schopen. Zaručuje, že si člověk neudělá konkrétní představu Boha, kterou by pak mohl manipulovat – třeba dědečka na obláčku.

„*...já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví*“...“ Oproti Božímu jménu, které vyjadřuje Boží přesažnost, je tento Hospodinův čin hodně konkrétní. Jedná se o historickou zkušenost, kterou Izrael s Hospodinem udělal, díky které ho zná. Abychom mohli říct, že někoho známe, musíme znát nejen jeho jméno, ale i jeho osobní příběh. To vše je ve velké stručnosti, ale nesmírné hloubce vyjádřeno hned první větou Desatera: Bůh vyvolil svůj národ, osvobodil ho od vnějších nepřátel a ustanovil ho jako svůj lid.

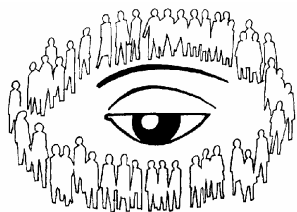
Co je to modla?

„*Nebudeš mít jiné bohy mimo mne.*“ Poté, co se Bůh představil, může být jasné, které bohy má člověk vypustit. Žádný jiný bůh není tak tajemný jako Hospodin, ale žádný jiný bůh ani nevyvedl Izraele z Egypta. „*Neuděláš si modlu, ...*“ Prikázání zakazuje především jakkoli zobrazovat jediného Boha, což by z něj dělalo modlu – tedy předmět vytvořený lidskýma rukama, a tedy podléhající

manipulaci ze strany člověka. Paradoxně proti tomuto přikázání se Izraelci provinili právě ve chvíli, kdy Mojžíš přijímal Desatero, když si z nedočkavosti nechali ulít sochu zlatého býčka, které by se mohli klanět jako svému spasiteli. (Býka ulili kdysi i obyvatelé jeskyně Býčí skála a možná ho ulili proto, že je symbolem síly – a tu Bůh - osvoboditel z Egypta jistě má.) V každém případě stejně jako prorok Izajáš i my bychom asi považovali za hloupého člověka, který nějakou božskou milost vyžaduje od výrobku svých rukou.

Jak Bůh žárlí?

„...*jsem Bůh žárlivý.*“ Cože? Žárlivý!? Copak žárlivost je dobrá vlastnost? Co tím chtěl svatopisec vyjádřit? Žárlivost je vlastnost, kdy jedinec vyžaduje lásku výlučně ke své osobě. To Bůh v prvním přikázání opravdu činí, a tudíž umožňuje toto obrazné vyjádření skutečnosti použitím slova „žárlivý“. Bůh však není žárlivý jako

člověk, který je pro vyžadování lásky motivován svým sobectvím. Bůh je přece láska (1Jan 4,16), tedy pravý opak sobectví. Navíc je dokonalé dobro, a lásku člověka tedy nepotřebuje, nic mu nepřidává. Vyžaduje-li tedy lásku, činí to kvůli samotnému člověku. To člověk potřebuje Boha milovat, aby byl spasen.

Jak Bůh trestá?

„*Trestám vinu otců na synech...*“ Co zase znamená toto? Copak je spravedlivé trestat syna, když se proviní otec? Nejprve si všimněme literární figury zvané antropomorfismus, na kterou bychom si při čtení Písma svatého měli zvyknout. Jedná se o přepisování lidských vlastností a činů Bohu. Vypovídá se tak třeba, že se Bůh rozhněval, nebo se na něco rozpomněl – jako by podléhal

emocím, nebo potíží s pamětí. Máme-li sami na paměti, že Bůh je dokonalý, tedy i neproměnný, můžeme správně chápat výroky takto formulované – změna není na straně Boží, ale na straně lidské. Člověk, který se hříchem oddělí od Boží milosti, pocítuje tuto Boží nepřítomnost ve svém srdci jako hněv, či trest Boží. Co tedy s trestem viny otců na synech? Snad pochopení vyplyne

z časového údaje „...do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí.“ Třetí, někdy čtvrté pokolení je zhruba délka života člověka. Hřích – nenávist k Bohu – není nikdy čistě osobní záležitostí, ale ovlivňuje i hříšnickovo okolí, jeho rodinu. Například jedovatý dědek otravuje život jak své ženě, tak svým dětem, vnoučatům a někdy i pravnoučatům, pokud se jich dožil. „...ale **prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé přikazy.**“ I zde je časový údaj obrazný.

Dobro zaseté vírou v Boha a stvrzené správným jednáním může nést plody neomezeně. Přiznejme si, že obrazné vyjadřování může činit dnešnímu čtenáři určité problémy, ale bez něj by se tyto texty jen těžko uchovaly – kdo by se po generace učil z paměti Kanta?

V podstatě nám může připadat toto přikázání monoteismu vcelku jasné a neproblematické. Je pouze jeden Bůh, tedy v něj věřme. Všimneme-li si, jak rozmanitě se proti tomuto přikázání hřeší, dojde nám, že velmi sporná je právě otázka: Kdo je Bůh? Jak si ho představit? Právě naše představa o Bohu je určující pro náš vztah k Němu, ale i k lidem kolem nás a k sobě samým.

Jakým ateistou jste Vy?

Ateismus je ve zkratce přesvědčení, že Bůh vlastně ani není. Může mít řadu podob a motivů, společným prvkem je však nedostatečné, či zkreslené poznání Boha. V nejuvulgárnější podobě ateismu zcela chybí zájem o duchovní věci, jsou považovány za nedůležité – člověk žije jen přítomným okamžikem. Život těchto lidí se zvláště neliší od života zvířat. I ovce myslí jen na dvě věci: na trávu a na to, jak udělat více ovcí. Opačnou formou ateismu je sekulární humanismus, který odmítá Boha jako výplod lidské fantazie. Často pracuje s racionální argumentací proti jednotlivým aspektům víry, dějinným selháním náboženství i proti špatným obrazům Boha. Ve výsledku nad člověkem nic nestojí, proto nejvyšší mírou všeho – tedy téměř modlou - je sám člověk.

Od víry k pověře

Z pohledu antropologického je člověk bez víry ochuzen o podstatný prvek lidské existence. Námitky proti nezdravé víře je užitečné vznášet, ale řešením není odmítnout víru jako celek, ale zušlechtit ji. Uprázdňené místo po víře totiž většinou nezaujímá ani tak rozum, jako spíše pověra. Pověru lze definovat jako nepodloženou víru v neexistující souvislost mezi jevy, která je výsledkem nesprávného

Dnes nemohu přijít. Je pátek třináctého a soused má černou kočku...

Téma:1. přikázání: V jednoho Boha věřití budeš – Téma: 1. přikázání: V jednoho

sdužování představ. Od náboženské víry se pověra liší tím, že není součástí žádného uceleného náboženského systému, ale je provozována bezdůvodně a podvědomě. Je s podivem kolik inteligentních a vzdělaných lidí má i dnes hrůzu z pátku třináctého nebo z černé kočky. Kolik jiných nosí nejrůznější amulety (nyní jsou v módě magnetické náramky). Jiní zase nechají rádi podmínit svůj život horoskopem či kartáčkou. Upozornujeme, že kromě toho, že je toto jednání nerozumné, může se stát i otevřenou bránou pro to, aby do života člověka vstoupil se svým destruktivním vlivem zlý duch.

Apostaze, hereze, schisma

O nevěře lze hovořit jen u toho, kdo se setkal s vírou a odmítl ji přijmout. Nevěry se nedopouští ten, kdo neměl ani příležitost víru poznat nebo se setkal s pouhou karikaturou víry. S nevěrou souvisí i odpad od víry, tedy **apostaze**.

Hereze neboli blud znamená, že si věřící vybírá z pravd předkládaných Církví jen určitou část, která mu vyhovuje. Tyto pravdy však tvoří velikou stavbu, jejíž celek závisí na každém z použitých stavebních kamenů. Víra se skládá i z mnohých protikladů, které jsou ve vzájemném napětí: např. Bůh je spravedlivý, ale i milosrdný. Ježíš Kristus je pravý člověk, ale i pravý Bůh. Hereze by si ve snaze zjednodušit svou víru a vyhnout se tomuto napětí zvolila pouze jeden z těchto pólů: např. Ježíš Kristus byl pravý Bůh, ale jen zdánlivý člověk (tzv. doketismus). Bylo by snazší věřit v takového Boha, který si se světem „nešpiní ruce“, leč při hlubším uvažování by takový Bůh světu cosi předstíral a hlavně – vyhýbal by se realitě kříže. Jiný blud by se snažil říct, že Ježíš byl pravý člověk osvícený duchem Božím. To ovšem neodpovídá poselství evangelií, která svědčí, že byl Spasitel a Syn Boží (Mk 1,1). Nebo: pokud by byl Bůh jen milosrdný, nezáleželo by na světě na jakékoli spravedlnosti. Pokud by Bůh byl jen spravedlivý, bylo by nebe patrně prázdné. Všechny pravdy víry se proto komplementárně potřebují. Jinak se z víry stává sektářství a ze zbožnosti fanatismus. Pak nepřekvapí, když se k takové znetvořené víře přidávají některé z pestré palety pověr.

Hereze se nezřídka snoubí s rozkolem (**schizma**), čili odmítnutím nadřazené autority v Církvi nebo odmítnutím společenství s Církví (z dějin známe tzv. východní schisma, kdy se od římské církve oddělila církev pravoslavná, západní schisma, kdy se oddělila nejrůznější protestantská společenství, nebo i české schisma, kdy po první světové válce vznikla církev československá).

Všechny tyto nedostatky ve víře se často prolínají a mívají různé příčiny. První přikázání Desatera má víru kultivovat a těmto defektům předcházet. V podstatě by stačilo dodržovat toto jediné přikázání a ostatní by přirozeně vyplynulo z něj. Znat Boha jako lásku a být k jeho podobě a obrazu. Jak říká svatý Augustin: „Miluj a čiň, co chceš.“

Moje očekávané biřmování

Nikdy by mne nenapadlo, když jsem byla ještě jako děvče, že budu biřmovaná až po 60. letech života. Dozrála jsem k tomu, až když u nás v Jeníkově začal působit FATYM z Vranova. Myslím si, že i když je to pro naše kněze celkem náročné jezdit až sem – má to určitou odezvu. Není to zbytečné, jak si mnozí myslí. Vždy se těšíme, až za námi zase přijedou – o. Nik, o. Marek, o. Milan a také další kněží, kterým vyjde trochu času.

Příprava na biřmování trvala rok a půl. Setkávali jsme se vždy jednou za měsíčně na faře v Jeníkově

s o. Markem a o. Františkem. Ze začátku nás bylo mnohem více, ale časem někteří „odpadli“, prostě nevydrželi. To nic – nahlásili se nám další lidé.

Těšila jsem se, až nastane ten slavný den. Jenže různé přípravy kolem toho mne tolik vyčerpaly, že jsem si to nedokázala tak nějak užít. Až za tři dny jsem si spokojeně uvědomila, že jsem biřmovaná.

Ten slavný den byl 5. května 2012. Měla jsem tu spoustu známých a dobrých přátel. Chtěla bych se teď omluvit některým, že jsem se jim nemohla jak se patří věnovat. Otec biskup Jan Baxant měl z nás viditelnou radost a prohlásil, že se těší, až ho zase příště pozveme na nějaké (buť i neformální) setkání.

Otec Marek teď začíná novou vlnu příprav na křty i biřmování, takže kdo se cítíte a máte zájem tyto svátosti obdržet, neváhejte a nahláste se na faře u slečny katechetky Tání Dohnalové.

Ted' se nám bude i pěkně chodit po nových schodech do kostela na různé akce. Moc děkujeme všem, kdo se o to přičinili. Vypadá to opravdu moc pěkně!

Na závěr připojuji modlitbu k Duchu svatému:

Přijď Duchu síly a posilni naši statečnost a odvahu, abychom se nebáli překážek a s tvou pomocí vykonávali to, co od nás Bůh žádá.

S pozdravem Gita Salačová

Slavnostní den 5. května a mnoho dalšího

Jelikož jsem neměla jinou možnost, jak se setkat se všemi těmi, kdo 5. května přijali svátosti, uspořádala jsem malou anketu při našem dalším setkání 31. 5. 2012. Všem přítomným jsem rozdala papíry a tužky a zeptala jsem se na 4 otázky. Znění otázek vypadalo asi takto:

- 1) Jakou svátost nebo svátosti jste obdrželi 5. května?
- 2) Jaký byl Váš největší zážitek z 5. května, ještě kromě Vašeho přijetí svátosti?
- 3) Pociťujete od toho slavnostního dne, kdy jste přijali svátosti, nějaké změny duchovního charakteru?
- 4) Máte ještě nějaký postřeh, který byste chtěli sdělit čtenářům, ohledně 5. května? Chtěli byste někomu něco vzkázat?

Papírky s odpověďmi jsem si pak vybrala. Většinou je z napsaných odpovědí cítit radost a možnost vidět, jak se zlepšil nejen náš duchovní život po přijetí těchto svátostí. Posuďte sami.

Paní Blažena Mašková nám napsala:

- 1) Křest, první svaté přijímání, biřmování
- 2) Byl to pro mne neuvěřitelně krásný den, neboť se mi splnilo mé dlouholeté přání – býti pokřtěná
- 3) Cítím se stále tak nějak svátečně.
- 4) Prosím poděkujte za nás biřmovance všem, kteří pomáhali s přípravou a obsluhou v tento den. Díky

Další odpovědi jsou od paní Salačové:

- 1) Biřmování
 - 2) Posezení na faře
 - 3) Uvědomuji si přítomnost Ducha svatého.
 - 4) Moc mne zaujal velký počet mých známých.
- Také paní Horvátová se podělila o své zážitky:
- 1) Svátost biřmování
 - 2) Rozhovor s otcem biskupem
 - 3) Nezměnilo se celkem nic.
 - 4) Přeji si, aby se lidé opět vrátili k víře.

Paní Pavelková nám napsala:

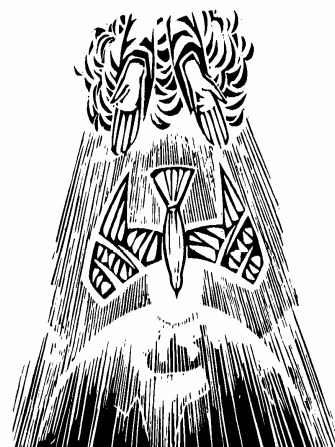
- 1) Křest, 1. svaté přijímání, biřmování, svátost manželství
- 2) Setkání se spoustou laskavých lidí, celková pokojná atmosféra, pocit naplnění Boží přítomností
- 3) Ano, snažíme se snáze a s Boží pomocí překonávat překážky, snad se nám to daří.
- 4) Bohu a všem, kdo nám umožnili svátosti přijmout, díky! Kéž všichni toužíme po Boží lásce a po nejpevnějším poutu s naším Pánem. Ať Ho všichni mohou poznat.

Helenka Gadžorová napsala:

- 1) Přijala jsem svátost biřmování
- 2) Svatba Oli a Mirka, jinak celá mše svatá
- 3) Ano i ne, je to všechno stejné, i když pár věcí se změnilo. Ano proto, že se cítím lépe po tom, co jsem přijala svátost
- 4) Díky všem!

Další odpovědi jsou od paní Míši:

- 1) Biřmování
- 2) Výborná atmosféra, všechno vyšlo nad očekávání, otec biskup krásně prováděl obřady
- 3) Mám dobrý pocit
- 4) Aby se ostatní lidé dali na Boží cestu

Martin napsal:

- 1) Biřmování
- 2) Setkání s biskupem, lidmi, kněžími
- 3) Zlepšily se mi známky na vysvědčení
- 4) Přijďte do Jeníkova!

O odpovědi se podělil také pan Pavelek:

- 1) Biřmování, svátost manželství
- 2) Líbil se mi moment překvapení u kněží, že se za jejich posláním a za ně osobně, dokáží věřící sborově pomodlit
- 3) Život po udílených svátostech se změnil výrazně, a to jak pozitivně, tak i negativně, ve smyslu dalších zkoušek a pokušení.
- 4) Je určitě nutné poděkovat našim kněžím.

Také paní Katarína, která už dříve přijala všechny svátosti, se chtěla podělit o své zážitky:

- 1) Žádné (tentokrát)
- 2) V kostele, přestože všechno dlouho trvalo, všichni přítomní vnímali dění s úžasnou pokorou, vnitřním štěstím a pokojem
- 3) Biřmovanci se sprátelili, začaly se vytvářet osobní přátelství
- 4) Po obřadech zavládl na faře úžasný pokoj u všech přítomných. Myslím si, že se k této vzácné, krásné atmosféře kromě kněží přidal i úžasný otec biskup, který svým postojem k biřmovancům, přispěl svým neočekávaným, překvapivým a úžasným lidským chováním

Nakonec se i já podělím o své zážitky:

- 1) Křest, 1. svaté přijímání
- 2) Celá slavnost byla nádherná. Ať to byla mše, při které jsem pocítovala nepředstavitelnou radost a vnitřní teplo, nebo pozdější setkání na faře, kde jsme společně s otcem biskupem mohli rozmlouvat. Jsem ráda, že se vše vydařilo tak, jak nejlépe mohlo.
- 3) Po přijetí svátosti se cítím odolnější vůči pokušením. Něco v mém životě se zlepšilo, ale i zhoršilo. Navzdory tomu jsem šťastná.
- 4) Celá akce byla nádherným vyvrcholením dlouhé přípravy. Je na místě poděkovat všem kněžím, našim přátelům a těm, kteří nám jakkoli pomohli s přípravou slavnosti. Bylo by krásné, kdyby i ostatní lidé mohli nalézt Pána Boha. Přeji všem, aby jednou takovouto zkušenost prožili.

Maruška Pavelková

Celkem bylo pokřtěno 6 lidí, 11 jich bylo biřmováno a zároveň proběhla jedna svatba. Byla to krásná událost a významný den pro celou farnost. Díky všem, kteří se o to nějakým způsobem přičinili.

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

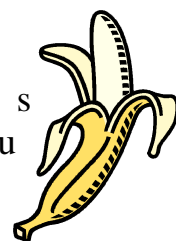

Zlobí se žena na manžela: "Měl jsi to ovoce nasypat do mísy, ale ne do záchodové!"

„Ovoce jezte se slupkou“, říká doktor, „je to daleko zdravější. Jaké ovoce máte nejraději?“

„Prosím, pane doktore, kokosové ořechy.“

Do obchodu s ovocem a zeleninou přijde holčička s banánovou slupkou. "Co si přeješ?" ptá se paní prodavačka. "Novou náplň."

Vede Mojžíš svůj vyvolený národ z Egypta, na novém místě se jich ptá: "Tak co, zůstaneme? Líbí se vám tady?"

"Ne, nelíbí, nějak divně to tady smrdí!"

Jdou dál, po dalších dvou dnech:

"A co tady, zůstaneme?"

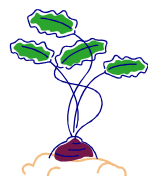
"Ne, tady to taky nějak smrdí!"

Jdou tedy dále a Mojžíš zase:

"Tak tady, ano?"

"Ano, zůstaneme - tady nic nesmrdí."

...a tak od té doby mají Židé čistý vzduch - a Arabové ropu!

U doktora sedí pacient tváří se nemocně a doktor zjišťuje, co mu vlastně je.

„Máte cukrovku?“

„Nemám, ale brácha má dva hektary!“

Přijde paní k doktorovi a ten se jí ptá: „Tak co vás trápí?“

„Nejvíce manžel, ale jsem tu kvůli žlučníku.“

Co je to maximální rychlost? Když běžíš kolem domu a za rohem si vidíš paty..

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ .

Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24. Zpravodaj vyšel v červnu 2012 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté třetí) plánujeme jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2012. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově s Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu.

Internet: <http://www.fatym.com>

Neprodejné!